

Dicitur. **V**bi es ciuitas quodam refer-
ta gentibus dñna populoꝝ regibus
veneranda acceptabilis deo se-
des gracie. **V**bi est templum illud
mirabile pavimenta macmorea
porte intentes auro. **O**mnia vti-
q; euersa et a fundamentis di-
ructa fuere. **O**mniuissima di vi-
uentis dextera que ceruices dep-
nit peccatorꝝ ipsa facie tota
laminitab; et cladibus ihesuſa-
lem perit. **E**c post tempeſc; he-
lii Adiuan confluentibus diuer-
ſarum nationum incolis reedifi-
cata est et **H**elia ex prenomine
imperatoris dicta qui Adiuan ut
dicat **H**orosif; li. viij. precepit ne
cui in deo ihesuſolimam intrare
liceret. **D**igne itaq; omnibus ti-
morem domini predicamus qui
timentibus se largitur gratiam
in presenti et in futuro gloriā
sempiternam. **Amen**

Nomo decimus quartus de
iudicio dei contra dauid populū
numerantem.

Ompello et quidē nō
patū admīrari de ho-
minū huius tempis te-
meritate quī vidētes
eohdie patias pestilencias gra-
uissimis agitatū nō timet tremē-
da iudicia dei. Profedo acerbis-
simū est flagellū pestilentiarum.
Nā pater filiū filius fugit p̄em-
frater fratrem deserit vxorem

vir derelinquit et virū uxor ab-
hominatur. **Q**uid plura. **F**usso-
catur penitus pietas. fūt ciuita-
tes vacue populis domusq; etiā
clauduntur amplissime viduātē
uxores maritis et delicati iuue-
nes formoseq; puelle miserabi-
liter extinguitur. **T**ali etenim
flagello deus dauid in suis iu-
ste puniuit qđ ut euidentius in
notescat ad ipsum **D**auid p in
structione nostra sermones ver-
temus de quo tria misteria des-
clarabimus

Primū dicitur excellēcie.
Secondūm deficiēcie
Tertiū pestilēcie

De admītāndis progatūis
et excellēcijs dauid

Capitulū pūnum.

Teniūt in usum ecclie
sancte dei pro maiori p-
te psalmi quos **D**auid
compōsuit quare nomen ei⁹ cū
laude sonat in auribus audien-
tiū. Ideo in hac parte viden-
dum erit q̄tis privilegijs et ex-
cellēcijs **D**auid a deo fuit do-
natus et ex multis. v. dumtaxat
colligemus

Prima dr. prophetica illustracō
Seunda filialis nominacō
Tertia vitoriosa fugaciō.
Quarta mansueta cōdiciō.
Quinta regalis exaltaciō.

Quod dauid clariuit spiritui prophetie.

Duina excellentia dauid dicitur prophetica illustratio. Clariuit enim spiritu prophetico pronuntians mystica Christi. Sed hic pulchre disputandum est utrum dauid fuerit reliquis prophetis prestantior. Et ad hoc respondeat ratio de lyra super prophetorum in psalterio. quod dauid poterat comparari ad prophetas noui testamenti cuiusmodi fuerunt apostoli. et sic dauid non excessit alios quia apostoli fuerunt de sanctis diuinis magis illuminati et in maiori plenitudine receperunt gratiam spiritus sancti. Et quod apostoli spiritum accepissent prophetandi patet actuū. iij. c. vi. c. x. c. xiiij. xxvij. c. Hinc autem comparetur dauid ad prophetas veteris testamenti. sic dicit Tho. xxij. q. clxxiiij. quod non fuit dauid excellentior alijs prophetis sed moyses et hoc propter tria.

Primo propter clarioram cognitionem.

Secundo propter communiorē denunciationem.

Tertio propter miraculorum utilacionem.

Primo propter clariorē cognitionē. Nam excellentiae gradus prophetie est ubi est cognitio clarior. sed moysi accessus fuit vide-

re eēnciam dei summa augustinus. ad paulā de vidēdo deū. quod non fuit concessum dauid et alijs prophetis. g. habuit clariorē cognitionē. et sic fuit ceteris excellentior. Secundo moyses fuit excellentior secundum Tho. propter communiorē denunciationē. quod moyses prophetiam suam denunciavit toti populo indecorū non sic dauid et alij prophetē.

Tertio moyses fuit excellentior propter miraculorum utilacionē. quod maiora signa fecit moyses in egipcio in mari rubro in deserto quod dauid et alij prophete. Secundo. de lyra dicit quod summa glosam in principio psalterij dauid dicit prophetam pro excellētā. Et prima ratio de moysen non excludit. quod claritas cognitionis actū prophetādī excludens non potest constitutere excellentiorem gradū prophetie. quod idem constitueret et excluderet. ut patet. Visio autem diuina eēncie excludit actū prophetādī. sicut et actū fidei quod utique est necessari⁹ act⁹ emigmaticus. et ideo visio diuina eēncie non potest constitutere excellentiōē gradū prophetie. licet faciat clariorē cognitionē seu aliquid clariorē cognoscere. Verum g. est quod claritas cognitionis maior constituit maiorem gradum prophetie. dum tamen talis claritas limites cognitionis prophetie non transcendat. Insup si tō p̄tacta staret seq̄ret quod moyses fuit excellentior aplis

pter Paulū quibus nō fuit con-
cessum videre eēnciam dei in pñ
tivita **H**ecūda insup rāco deficit
eo q̄ denūciatio ppheticie est alī
quid sequens ppheticā cogni-
tionem et ideo nō videt variare
gradum ppheticie ex hoc q̄ pluris
b⁹ vel pauciorib⁹ nūciatur. **T**er-
cia adhuc rāco debilis est q̄ con-
firmatio p signa et miracula se-
quuntur ppheticam et non est de
eēncia eius. **V**nde Iohes bapti-
sta signū nullū fecit. vt habetur
Joh. x. et tamen cōceditur ma-
iorē moysē. **E**x quo dicit mico de
lyra q̄ licet moyses habuerit eū
dem gradū ppheticie quez habuit
David scz abs q̄ quibusq; sig-
nis sensibiliib⁹ aut figuris tamē
nō habuit tocens nec ita cōmu-
niter tales illustracōes sicut da-
uid. **I**nsup dicit **C**ho. vbi supra
in corpore. q̄ in fine. q̄ dauid clas-
tus et plen⁹ expressit misteria
christi q̄ moyses. **E**x autem re-
tus et prophete cōdītabātur ad
christum sicut ad finem. vñ ra-
bi moyses in libro directionum
plexor inquit. **O**mnes pphē-
te non sunt locuti nisi ad dies
messie. **C**um ergo finis nobilior
sit h̄js que sunt ad finem pphē-
cia **D**avid videtur sortiri quādā
excellēciam ex hoc q̄ xp̄i mīste-
ria sic expressit. **P**robabilit̄ ita-
q̄ p̄t dici q̄ dauid fuit excellē-
c̄ ppheta moysē q̄uis moyses
excellēcior fuerit in alijs que p-

phēcā transcendūt vel eā cōse-
quuntur que autē ipse pdixit p
phētico spiritu irradiatus legū-
tur in psalmis suis in quib⁹ sua
ūi melodia de christo multa can-
tauit. **O**b qđ **H**ero ad Paulinū
inquit. **D**avid simonides noster
pindarus et alceus flaccus quo
q̄ catullus et serenus christum
līta personat⁹ in decacordo psal-
terio ab inferis excitat resurrec-
tem. **H**ec ille. **E**x cōmōca **F**uoco-
baldi sumpta sunt que sequun-
tur p declaracōe verbor̄ **H**ero.
Simonides poeta fuit temp̄re
Cullij hostilij tercij regis roma-
nouj anno ab urbe cōdita lxxij
Pindarus poeta anno ab urbe
condita. cclij. post expulſū **T**ar-
quinij voltinū regem. **A**lteus po-
eta tempore tarquinij prisici qn-
ti regis romanorum. **O**rat⁹ flac-
cas venusij cōdit⁹ anno ab urbe
condita sextentesimōnonagesi-
mosexto. **C**atullus poeta retene-
sis āno ab urbe cōdita sexātesi
motice simoquinto. **H**ererus
quidam alius poeta cuius tem-
pora non muem̄. sunt prenomi-
nati poete apud **Q**uintianum
libro secundo de iudicij. mēta
laude cōprobati. **Q**uib⁹ pro
melodia et suauitate cōcentus
Hero. **D**avid voluit comparare
Notandum tamen q̄ ipse **H**ero
minus glorioſus vt dicit mico.
de lyra ter translūtit psalterium
Primo fm septuaginta interp̄

tes qđ dicitur psalteriū romanū eo qđ ecclā beati petri illo vtit̄. Necū o fecit aliam translacionē nō multum distantez a prima et tamen appropinquantē hebreo wcatur psalteriū gallicanū eo qđ Damasus papa ad rogatū. Ihero illud fecit catari in ecclesis gallicanis et hoc vtuntur fratres minores. Tercio ad preces Herophemij qui frequenter disputabat cum iudeis qui solū recipiunt illud qđ est in hebreo fecit translationem immediate acceptam ab hebreo ppter qđ wcatur psalterium Ihero. hūc hebreacan recitatem.

Qz cūst⁹ dicit fili⁹ Dauid

Decūda excellēcia Dauid dicitur filialis nominao. Nam dñs noster Ihesus christus deus verus dei filius pro nobis hominib⁹ incarnatus natus de virginē verus homo nominatur per excellēciā filius Dauid. Vnde euāgelista Matheus. i. c. dicit. Liber genetacōnis Ihesu christi filij dauid. Scdm mco. de lyra modus hebreorum est denominatiū libros ab eo de quo tractatur in principio sicut dicitur liber genesis. qđ in pūncipī tractatur de creatō mundi. Similiter Matheus qđ

incipit euāgelii a genealogia chūsti. ideo ab ipso denominat et intitulat ipsum. Racio autē quare incepit a genealogia chūsti fuit quia iudei negabant Ihesum nazarenū eē verum chūstum et descendisse a dauid qđ galileus erat sūm qđ dicitur Joh vij. Nunquā a galilea venit cuius quasi diceat non. Sed iudei sic loquentes non intelligebant scripturas. Dicitur a Matheo filius Dauid et prepomitur dauid ipsi abraham licet sit posterior sūm tempus ppter eminenziā regie dignitatis et cōuenientiā generacionis ordo tradatur. Angelus etiam quī virgi in conceptū filij dei annūciant ut habetur Luce. i. c. dixit. Dabit illi dñs deus sedem Dauid patris eius. Et chananea clamauit ppter Math. xv. Ihesus filij dauid miserere mei. Et plalentes turbavit notatur Math. vicesimopmo cantabāt. Osanna filio Dauid ben. dicit⁹ qui venit in nomine dñi. i. Math. xxij interrogauit Ihesus phariseos Quid vobis vide⁹ de chūsto cuius fili⁹ est i. dixerūt Dauid. i. Luce decimoctauo. cecus clamatbat fili Dauid miserere mei i. apostolus ad romanos pmo factus ex semine Dauid scdm carnem. Licet ergo ut Ihero. dicit in mēto sup̄ Damile sūm scripte

sande consuetudine proavi omnes
et maiores pres vocatur. tamen si
gualti modo Christus dauid filius non
cupatur.

Ordo dauid superavit philisteos
um goliath

Tertia excellencia dauid
dicitur victoriosa superatio
Superavit namque goliath
philisteum gigantem cum esset ados-
lescens et fratribus suis minor
estate armatus fiducia domini.
ut p. i. R. xv. c. neque presumptu-
osus fuit aut temerarius vel cul-
pabilis. quia certamente illud incepit
ex revelacione dei ut dicit mico. de
lyra. et Iheros. ad aug. Vnde sauli
diffidentia et timimenti ne succum-
beret dauid. respondit. Domus
qui eruit me de ore leonis et de
manu orsi ipse liberabit me de
manu philistei huius. Quae de
o sibi fauente gigantem illum in-
terfecit et populum ab obprobrio
liberavit. Quo exemplo deterretur
debent hi qui se penitentem invi-
bem suis confidunt. Hi recordari
debent illius carminis quod Oui
dus libro de remedio amoris ce-
mit. Parua necat moesu specie
su viporta taurum. A cane non mag-
no sepe tenetur aper.

Ordo propter mansuetudinem
dauid placuit deo

Parta excellencia dauid
dicitur mansuetata con-
ditio de qua in psalmis. Me-
mento domini dauid et omnis man-
suetudinis eius. Vocatur enim
dauid iustus pius et sanctus. viij
q. i. c. Omnis. xxij. q. iiiij. ca. q.
dauid. Ista namque mansuetu-
do benignissimo deo satis accep-
ta est. Hinc Judith. ix. dicitur.
Humilium et mansuetorum tibi se-
per placuit deprecatione. et preou-
tio. Mansuetis dabit dominus gra-
tiam. et eccl. i. Beneplacatum est
illis fides et mansuetudo. et ps.
cxlii. Exaltabit mansuetos in sa-
lute. et matthi. v. Beati misericordes.
Heraldus odonis super. iiiij. ethi.
In mentem Iusti. dicit quod sex
sunt conditio nes mansueti. Pri-
ma quod est imputurbatus et hoc
exigit natura mansuetudinis.
Secunda quod passio non ducitur
Tertia quod racomini et ei ordinatio
non subiecta est ad oculos circumstan-
cias sed quod oportunitate est irasci et
non irasci. Quarta quod ad defectum
ire magis quam ad excessum decli-
nare videtur. Quinta quod non est
punitus nec vindicatus. Sexta
quod est in iustitia et offense remissus.
Hic fuit mansuetus dauid quem per-
secutus est saul ipse tamen cum potuit no-
luit eum offendere. Nam ut dicitur. i.
R. xvij. ex eo quod mulieres in ti-
pam cantabant Paulus percussit
mille et dauid deinceps multa irat.
saul dicebat. quid ei superest

misi solū regnū ex tunī nō teatis
oculis aspiciebat eum et lancea
temptauit eum affigere cum pa-
riete. Deinde fecit eum tribunū
sup mille viros. ut sic pugnan-
do veniret in manus philistio-
rum. et ut notatur. i. R. xxij. c.
Si equisuit Jonathan et seruos
suos ut occiderent Dauid. Jon-
athan autem quia diligebat eū
valde monuit eum ut se absco-
deret et sequenti die Jonathan
placauit saul patrem dicens. Ne
pecces rex in seruum tuum Da-
uid quia nō peccauit tibi et ope-
ra eius bona tibi sūt valde et po-
fuit animam suaz in manu tua
et occidit philisteum et fecit de-
us salutem magnam in israel
disti et letatus es q̄re ḡ peccas
in sanguine innoxio et interfici-
es Dauid qui est absq; culpa.
Respondit saul. Nonit dñs nō
occidetur. et sic Jonathan voca-
uit Dauid et remit securus corā
Paul. motū est rursus bellū; et
Dauid percussit philisteos pla-
ga magna reuersusq; coraz sau-
le iterum temptauit eū lancea in-
figere in parietem. Dauid fugit
et evasit. Paul misit satellites
nocte ad domū suā ut custodi-
rent eum et mane interficeretur
quem vxor eius. Nichol filia
Paul depositus p̄ fenestram et ta-
men post tot validissimas pse-
cutiones Dauid potuit interfice-
re saulem in spelunca. ut habe-

tur. i. R. xxij. c. et iterū. xxiiij.
ca. potuit eum interficere cū in-
uenit eum dormientem in ten-
torio et omnes suos dirigitq; Abi-
sai ad Dauid. Conclusit de⁹ ho-
die inimicum tuū ad manus tu-
as. nūc ergo perfodiam eū lan-
cea. Respondit Dauid. Ne iter-
ficias eum. Quis em extendet
manum sua; in chā stum domi-
ni et innocens erit. Abstulitq; **D**auid hastam que erat ad ca-
put eius et cipham aquæ. Tan-
dem cum nunciata erat ei mors
saulis et Jonathan. ut scribit̄. ij.
R. i. amare fleuit dicens. **P**aul
et Jonathan amabiles et decori
invita sua in morte q; nō sūt di-
uisi aquilis velociores leonibus
foriores filie istrahel sup saul fle-
te qui vestiebat ws cocano in
delicis qui p̄parabat oen amen-
ta aurea cultui vestro sc; de pres-
da hostiū fūm nicolaū de lyra

De regia dignitate Dauid

Ontra dauid excellēcia
dicit regalis exaltatio.
Exaltatus namq; fuit
ad regiā dignitatē fūm bñplaci-
tum dei post mortem saul ut p̄z
ij. R. v. Ideo p̄s. lxxvij. dicit
deus Inueni dauid seruum me-
um oleo sancto me oixi eū. Et
pteræa in genealogia christi.
Mattheus solum dauid noiat

regem cum dicit. **V**esse autē genūt dauid regem. licet ante eū et post fuerint alij reges quā aut tacum est fuit p̄imus electus in regem scđm beneplacitū dei ppter sanctitatem suam. vii. q. v. ca. **D**i quis.

De peccatis in quib⁹ **D**auid defecit et offendit deum.

Capitulum secundum

Inminet mortalibus cunctis de cōmuni lege p̄iculum satis graue. quia nullus quantūc⁹ sand⁹ et iustus potest esse de lapsu secur⁹. Ecce in pmptu est dauid sanctus qui post multipliē gratiam a deo sibi datam in peccata plurima ruit. De quib⁹ nos dictū illa reducem⁹ ad qnqz.

P̄imū fuit p̄am adulterij

Secundū homicidij.

Tertium negligentie.

Quartum iniustiae.

Quintū vane glorie.

De adulterio quod cōmisit dauid.

Dīmū peccati⁹ in quo dauid defecit fuit adulterū de quo fit mensio n. R. x. et. xi. c. ad qd lapsus ē ppter duo s̄m m̄colaū de lyra. Primo qd remāsit oīosus in ihusalem. ut em̄ ait sapiēs p̄. xxvij. c. qui sedatire oīu reple-

bitur egestate. et **H**ero. ad **D**emetriadē virginez inquit. Ni hil in sancto xposito ocio deterius. et **B**ernardus ad fratres d̄ monte dei. **O**mniū tēptacionū et cogitationum malarum ī utilium sentīa est ocū. et **Q**uītilian⁹. **N**ō omne votū fluēte fortuna lasciūt oīum. et **D**ene ca ad **L**ucillū. **O**īum mōs est et viui hominis sepultura. et **O**uidij de remedio amoeis. Oīia si tollas p̄iere cupidim̄ artes. et eccl. xxxij. ca. **M**ultā inquit sapiens maliciam docuit oīositas. ppter ea **H**ero. ad rusticum monachum dicit. id qd notat de cose. di. v. c. Numq. **H**emp̄ aliquid operis facito ut dyab̄lus inueniat te occupatu⁹. **H**ic p̄ ezechielem. xvi. c. deus dicit **H**ec fuit iniquitas sororis tue. sodome saturitas panis et abūdācia oīum ipſi⁹ ī oīu filiar̄ eius. **S**ecundo lapsus ē in adulterium dauid. qd vīdit bēsabeam se lauantē. Periculofū certe est oculis libertatē aspiciē di cōcedere. vñ p̄pheta ps. c̄vij dī. **M**ite oculos meos ne videat vanitatē. et **D**eneca in li. de remedij fortitor̄ ait. Oculi em̄ sūt irritamenta vitior̄ ducesq; scelerū. et qnto li. causaq; causa p̄ma. Oculi inqt nū sūt tota lux uitia n̄a. h̄j nos in om̄ia cotidie vita p̄cipitāt. **N**ō **H**ero. ad **P**erpetrātū sic scribit **M**atrem ita

vide ne p illā alias vidē cogatis
quaꝝ vultus cordi tuo hereat et
tacitū vniat sub pectore vulnus
Cū ergo dauid captus ess pul-
chritudine nudate bersabee m̄
fit suos et fecit illā ad se venire
et compleuit adulteriū statimq;
sanctificata ē ab immūdicia sua
scz a fluxu mestrucorū qz scz pur-
gata fuit a mstruis futuris vscz
ad p̄tū km Nico. de lyta qz in illo
coitu cocepit ut p̄z in textu

De homiādio qd fieri fētū da-
uid

Scundū peccatū in quo
dauid defecit fuit homiā-
diū. Post vtiq; exple-
tā suā libidinē p̄tauit pdito-
cie interfici. Utam vitum bersa-
bee pro quo misit et temptauit
eum imittere in domū vxoris hor-
tans ut lauaret mittensq; regū-
cibum ut sic p̄ balneum et abū-
delicatū p̄touocare ad coitum.
Dicit Nicolaus de lyta qz sic fa-
cibat dauid ut Utias cognosce-
ret vxorem suā et crederet puer-
nascitutis eē suus et peccatum
eius occultaret. Qd cū tenuiss
facere Utias dixit dauid ad Jo-
ab. Ponite Utiam ex adūso bel-
licobi fortissimū est p̄tū et reli-
quie eum ut scz sic occidat qd
et factum fuit ut p̄z. n. R. xi. qd
cum audisset vxor fleuit eum. Ny-
col. de lyta fiducie inquit. quia

ipsā mortem eius desiderabat
ut sic vxor regis fieret. Statimq;
nathan p̄phetavit habetur. n. R.
xi. venit ad dauid qui reprehē-
dit eum dure de peccato commisso
addens. Non recedet gladius dō-
domo tuavzq; insempiternum
Qd verificatum est hm mico. de
lyta quia frater occidit fratrem
scz Absolon Amon. n. R. xii.
et Salomon Adomam. n. R. xii.
et filius insurrexit cōtra patrem
scz Absolon. n. R. xv. Tūc Da-
uid humiliatus et p̄mitentia du-
cus dixit. Peccavi. et Nat han
respondit. Et dñs abstulit a te
peccatū. Vbi apparet quanta sit
vis p̄mitentie qn post homiādi-
um et adulterium sp̄itūm pro-
p̄hetie recepit et in primo gradu
permansit. ut habetur. xl viii.
di. c. Hinc etenim. n. l. di. c. Cū
exaudieto. c. Sacerdos. c. Ut co-
stitueretur. n. i. q. vii. c. Di. et
ij. q. vii. c. Nos. n. iii. q. vii. ca.
sacerdos. et de pe. di. i. c. Et re-
mit. et de pe. di. ii. c. Totaz. c.
Dauid. c. Ille rerum

De negligencia dauid qd non
correxit Amon

Terāum peccatū in qd
lapsus fuit Dauid fuit
negligencia Nō em̄ cor-
rexit Amon qui stupraverat ux-
orem suā thamar. Nā ut scribit
n. R. xii. ca. noluit contulit

spm amon filij sui quoniā dili-
gebat eū q̄ p̄mōgeitus erat ei.
O quot sunt patres qui immo-
derato amore filios diligētes ne-
gligūt illoꝝ vīcīs et passionē
b̄ obuiare. ob qd̄ et filios qnq̄
ymo multocēs vitā male vidēt
finire. Ecce quid amo euēint.
certe in dōniujs occisus ē a pu-
eris absolōis fūs sui ip̄o iubete

De iniusticia dauid

Partū peccatum dauid
fuit iniustia arta mī-
fiboseth. de quo fit me-
lio. ij. R. xvi. c. et. xix. c. Diāt
mico. de lyra. q̄ adulatores et de-
tractores fuit pīculosī principib⁹
q̄ dauid tam iustus et sanctus
verbis sibe adulatores et detra-
ctoris fuit ita captus et muolu-
tus q̄ hereditatem mīfiboseth
dm̄ fūi ei accessit in absētia mī-
fiboseth et eo nō audito quod
est pēius. Et postq̄ audiuit mī-
fiboseth se excusantem et vera
ditentem nō retrahuit dictuꝝ
suum iniustū totaliter sed ser-
uū eius pēsimū sc̄ sibam fecit
equalem dño dicens. Tu et si-
ba diuidite possessiones. quā tñ
debuit suspendisse ppter falsam
accusationē dm̄ fūi de crimine
lese maiestatis. Etat mīfiboseth
filius saul et recedente da-
uid de iherusalem cum exercitu
mīfiboseth remansit quia erat

claudus. et siba seruus eius ve-
nit ad dauid et dixit false tam̄.
Mīfiboseth remansit in iheru-
salem dicens. Hodie restituet
mīhi dñs regnū pēus mei saul
vt notatur. ij. R. xvi. c.

De vanā glōria dauid

Vintū peccatum dauid
fuit vanā glōria. Feat
namq̄ sup̄be numerati
populū et inde glorīabat. sicut
ponitur i. Parak. xxi. c. et. ij. R.
ultimo. c. Id quā numeracionē
fiendā cooptatus est satan

De plaga pestilēcia qua de- us pumuit populū

Capitulū terciū.

Vānis iscritabilitia fint
nob̄ iudicā dei. Vētu-
tū ab eo iuste fieri oīa
metitō cōfiteri debem⁹ neq̄ curi
ose ē inquītēdū. cur qnq̄ pēca-
q̄ nobis pīa vidētur et minima
pumiat et q̄ maxima reputant
ad tēp⁹ linquat impunita. Cū
cta recte moderatur et ordinat
sapientia sua. Idcirco in h̄c mi-
sterio de pestilēcia qua de⁹ po-
pulū pīussit eo q̄ illū sup̄be da-
uid numerauit dicem⁹. De qua
qnq̄ dubia sūt declaranda

Pāmū vtrum pestilēcia sit
flagellum dei p̄ peccatis

Decundū q̄re dñi p̄t̄ e le
git pestilenciam q̄ famē et gladiū

Terciū vtrū p̄ pccō dñi de
buit populus eius puniti

Quartū quid intelligitur p
tempus cōstitutū.

Quintū quō adimpletū fuit
diatū p̄p̄he d̄ pestilēcia tū dīez

Or̄ p̄cā remūt̄ pestilēcie

Ad p̄tū dubiū respon
demus p̄m veritatem in
fallibilem scripture sanc
tē q̄ deus excelsus ppter pec
cata pestilencias mittit. **N**az **L**e
uiti. xxvi. cōminatur de⁹ trās
gressoribus suorum preceptorū
dicens. **M**ittam pestilencias in
medio vestri. et numeri. xiiii. co
querebatur d̄ populo iudaico dī
cens. **Q**uousq; nō credent mi
hi. et infra. **S**etiam ergo eos pe
stilencia. et ezech. viij. **I**ta mea
fug populū gladi⁹ foris pestis ⁊
fames int̄secus ⁊ ezech. xxvij
hec dicit dñs deus. **E**cce ego ad
te sion et gloriabor in medio cui
et scient quia ego dñs cum fece
to mea iudicia et sanctificatus
fuiro in ea et immittam ei pesti
leniam et sanguinem in plates
is eius. **Q**uare iudicio dei attri
buendum ee arbitror quicquid
in cronis de pestilencis asserit
de ipsis enim meminit **H**erom
mus **H**orofius et **E**utropius ac
reliqui rerum gestarum scriptor

res. **R**am anno ab urbe condī
ta. ccclxxvij. ingens pestilencia
vomam affect biennio. **Q**uase
cunt pontifices templi ut ludi se
ma dñs expetentib⁹ ederentur
eo tempore terca in medio urbē
dissilijt dixerunt auraspices eā
vtagimē posse tollivm homi
nis nece spontanee insilientis in
quam marcus curaus eques in
silijt p̄o liberacione patiae. **S**ic
q̄ vtago conclusa est ut refert
horofius. li. iiiij. et Aug. li. v. de ci
uitate di. c. xvij. **A**nno ab urbe
condita quadringentesimo octo
agesimoptimo. ingens pestilē
cia urbem afflīctauit ⁊ libri sibil
limi cōsulti responderūt eā pestē
ita dei illatam. **R**ecitat **H**orofij
li. v. q̄ anno ab urbe condita sex
centesimo sexto tanta come exor
ta est pestilencia ut ministrū q̄
q̄ faciendo cum funerum p̄tū
nō sufficerent deinde non essent
iamq; etiam magne domus va
cuae viuis plene mortuisteman
sere largissime int̄orsū heredita
tes ⁊ nulli penitus heredes. **A**li
ud stupendum **H**orofij narrat
q̄ post locustas innumerabiles
que in mari a vento rapte suffo
cate sunt tanta corruptio aeris ē
subsecuta ⁊ tam grauis pestilen
ciavt in numidia octigenta mil
lia hominum moerentur. **E**t cir
ca oram matitimam que **C**ar
thaginensi atq; vicensi littori

adiacet plus q̄ ducenta mūlia
que clades tam repentina fuit a
pud vticem subvna die p vna
portam plus q̄ mille quingen-
tos mortuos delatos fuisse nar-
retur. Tempore anthonij impa-
tocis qui ch̄ristianos persecut⁹
est tanta lues est secuta ut agri
cultoribus caretent. Tempore pe-
lagij pape romā pestis concussit
in qua et pelagius mortuus est.
Cui successit gregorius magn⁹.
Qui vir mice sanctitatis letam-
as ad deu⁹ ordinavit agi. Et cu⁹
populus dei clementiam implor-
ass vna dierum vidit pontifex
ille sanctus angelum supra ca-
strum qui cruentatam ense in
vaginam reponebat significans
pestem dei iudicio immisgam iā
cessare. Nota hic tamen fm ho-
totium libro. v. et eutropium q̄
Adrianus imperator qui. xij. ab
augusto imperauit castrum il-
lud obstruxerat cum ponte mi-
rabili et castrum adriani dictu⁹
fuitq; ad tempus beati Gregorij exinde sancti angelii ppter
visionem prelibatam.

Quare dauid elegit pestilen- tiam

Decundūm dubium pro-
positum fuit quare da-
uid elegit potius pestile-
tiam q̄ famem aut gladiū. Nā
gad propheta dixit ei ex parte

dei. Aut vñj. animis v̄iet tibi fa-
mes in terra tua. aut trib⁹ men-
fibus fugies aduersarios tuos.
et illi te persequentur. aut certe
tribus diebus erit pestilencia in
terra tua. Et respondit David
Coartor nimis vndiq;. Et ele-
git pestilenciam. Dicit mcola⁹ de
lira q̄ sperabat de misericordia
dei. Vnde in textu ibidetur. Ne
lius est ut madam in man⁹ do-
minim multe em misericordie ei⁹
funt q̄ in manus hominum.
Nam si elegisset famem. ipse et
alij diuites prouidissent sibi de-
vidu et pauges fuissent nimis
afflicti. Item si elegisset fugam
coram aduersarijs. ipse et alij
potentes fuissent protecti auxi-
lio pugnatū et refugio fortel-
liorum et ceteri fuissent occisi.
Ideo elegit penam omnib⁹ eq̄
lem quia pestilencia a deo imis-
sa equaliter poterat cadere super
omnes.

Quare p peccato dauid pu-
nitus est populus

Decū dubiu⁹ fui vtēu
pro pccō dauid debuit
populus eius puniri. et
quidam dicunt q̄ populus fuit
innocens. Nam cum vidiss da-
uid angelum cedentem populū
dixit ad dñm. Ego sum qui pec-
caui et ego inique egi. Isti qui
oues fuit quid fecerit. Veritatur

obsecro manus tua contra me
et contra domum patris mei, er-
go non videtur quod populus de-
buit puniri. Quia ut dicit glo-
sa extra de his que sunt a ma-
ioei pro capitulo. c. Quae sunt pec-
cata suos tenet debent adores
Idem. C. de penit. s. sanximus.
C. ne vxor p matuto. l. Ob ma-
titrum. xi. q. iij. ca. Illud. De
senten. excoicatiois. c. Roma
nayltimo. lvi. di. c. Datis. i. q.
iij. c. placuit. c. Nullius. et. c.
Judei. Sed ad hoc poss responderi
fim Bona. m. ij. di. xxxij.
quod licet pena eterna unus non pu-
matur pro peccato alterius, ta-
mē pena temporalis sic. Quare non
est inconveniens fīm rigore di-
vine iusticie. ut populus a da-
uid superbe numeratus pestilen-
cia minueretur. Nicolaus vero
de lyra dicit quod in libro de hebrai-
cis questionibus habetur quod po-
pulus peccauit eo quod dauid non
restitit ut debuit in facto vte.
Hoc non videtur vere, quia pec-
catum dauid usque ad complemen-
tum fuit secretus. Unde nathā
dixit sibi. ij. R. xij. c. Tu se asti
abscondite. Dicit ergo nico. de
lyra quod peccatum populi fuit re-
bellio eius contra dauid sequē-
do fibam filium bochi. qui erat
homo sediciofus et pessimus ut
pomi. ij. R. xx. Ego vero teneo
quod licet principaliter deus puni-
erit populum propter peccatum

dauid tamen credibile est quod in
populo sic punito essent aliquæ
scelera deo exosa. Nam sicut et
nunc plures tūc erāt malī quod boni

Quid intelligitur p tempus constitutum

Dicitū dubium fuit quid
intelligatur p tempus
constitutum. Nam in
textu dicitur. Immisit deus pe-
stilenciam de mane usque ad te-
pus constitutum. Et dicunt ali-
qui usque ad tertium diem inclu-
sive. quia sic erat pena determi-
nata. Sed hoc non videtur vere,
quia textus dicit infra. Venerab-
autem gad ad dauid in die illa
et videtur loqui scriptura de pte
ma die pestilencie. Ad hoc enim
venit gad ut dauid offert hō
locaustum et cessaret plaga in-
chata. Ideo melius dicitur quod
tempus constitutum intellige
hora satificij vespertini. Illud
enim statutum fuit in lege exo-
di. xxix. ita quod a māe p̄m̄ diei
usque ad vespertinaz mortui fuit
de populo. lxx. milia virorum

Quo modo verificatur dictū prophete de pestilencia trium dierum

Dicitū dubium erat quo-
modo verificatum fuit
dictum prophete de pes-
tilencia trium dierum. Et dicit

Nicolaus de lyra q̄ duo d̄ies vltimi fuerunt d̄ic̄i ppter cōmina-
cionem tantū sicut ecclā dixit Io-
nas de xl. dieb⁹. Pr̄m⁹ vero di-
es fuit p̄ modum sentencie diffi-
ciliue quare pestilencia fuit tātū
illa die. Ideo subditur in textu
Cumq; extendisset manum su-
am angelus domini super iheru-
salem ut disperderet eam mi-
seritus est dñs sup afflictionem
et ait angelo p̄cūienti populuz
Sufficit nūc contine manū tuā.
Tātī pestilencia p̄cessus fuit po-
pulus ille. Nos vero dieb⁹ istis
magnas clades fieri vīdimus
et pestilēcjs pene Italiā de-
uastatam poscentib⁹ quidēz pec-
catis populoz frequēcūs pestilē-
cie irumpūt. Ideo timendus est
deus quia ipse iūnificat et mo-
tificat qui est benedictus in secu-
la seculorum Amen.

Sermo decimus quintus de
iūdicio dei cōtra senachērib no-
mē dñm blasphemātem

Sicutum et ineffabili-
le nomen dei sic vilu-
it in ore christi amo-
rum vt illud blasphemā-
matū et maledicā ducatur quasi
pro nichilo. Aperiūt namq; mul-
tis fidum os in blasphemias im-
pias creatoris sui et irreuerēter
facileḡis buccis lacerant altissi-

mā maiestatem regis regū et do-
mini angeloz et hominū p̄ quā
bus in hoc sermone bene esse ar-
bitratus sum iūdiciū dei depro-
mere contra senachērib blasphemā-
tem. In illo siquidē specu-
labimur q̄ graue sit peccatum
blasphēma et maledicō dei d̄
quo tria mīstēcia p̄ponimūs co-
templanda

Primū dicitur supbie et vīo-
lēcie

Secundū maledicōis et blas-
phemē

Tertiū punitōis et vīndicē

De superbia et fraude sena-
chērib regis

Capitulū p̄mū.

Inacūabilis est animus
ambitiosorū quib⁹ nec
ipse mundus totus suf-
ficere potest patet hoc in sena-
chērib de quo .iiij. Regum .xvij
dicitur q̄ amo .xij. regis Eze-
chie ascendit senachērib rex affi-
torum ad vniuersas ciuitates
iuda mūitas et cepit eas tunc
misit ezechias nuncios ad rege
affitiorum. Nicolaus de lyra di-
cit q̄ ezechias sciens populum
sibi subiectum et agac̄ patrem
suum deum multipliciter offen-
disse merito timuit ne in vīndi-
cam dīctōrum malorum p̄mit-
teretur rex affitiorum venire ad